

Praktyki absolwenckie

Praktyka absolwencka ma na celu ułatwienie absolwentom uzyskiwanie doświadczenia i nabywania umiejętności praktycznych niezbędnych do wykonywania pracy.

Uprawnionym do odbywania praktyki absolwenckiej, zwanym dalej praktykantem, jest osoba, która ukończyła co najmniej gimnazjum i w dniu rozpoczęcia praktyki nie ukończyła 30. roku życia. Praktyki absolwenckie mogą być odbywane u osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, zwane dalej podmiotem przyjmującym na praktykę.

Praktyka absolwencka może być odbywana odpłatnie lub nieodpłatnie. W przypadku odpłatnej praktyki absolwenckiej wysokość świadczenia pieniężnego nie może przekraczać dwukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Praktykant odbywa praktykę na podstawie pisemnej umowy o praktykę absolwencką, którą zawiera z podmiotem przyjmującym na praktykę.

Umowa, o której mowa powyżej, powinna określać w szczególności:

1. rodzaj pracy, w ramach której praktykant ma uzyskiwać doświadczenie i nabywać umiejętności praktyczne (umowa nie może dotyczyć pracy szczególnie niebezpiecznej w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie Kodeksu pracy);
2. okres odbywania praktyki;
3. tygodniowy wymiar czasu pracy w ramach praktyki;
4. wysokość świadczenia pieniężnego, jeżeli praktyka ma być odbywana odpłatnie.

Umowa o praktykę absolwencką nie może być zawarta na okres dłuższy niż 3 miesiące. Kolejna umowa pomiędzy praktykantem a tym samym podmiotem przyjmującym na praktykę jest możliwa tylko na łączny okres, o którym mowa w zdaniu poprzednim.

Umowa może być rozwiązana na piśmie w każdym czasie, gdy praktyka absolwencka jest odbywana nieodpłatnie. W przypadku praktyki absolwenckiej odbywanej odpłatnie, umowa może być rozwiązana na piśmie z zachowaniem siedmiodniowego terminu wypowiedzenia.

Podmiot przyjmujący na praktykę, na wniosek praktykanta, jest obowiązany wystawić na piśmie zaświadczenie o rodzaju wykonywanej pracy i umiejętnościach nabytych w czasie odbywania praktyki.

Odbywanie praktyki absolwenckiej a status bezrobotnego

Odbywanie praktyki absolwenckiej nie stanowi przeszkody do nabycia oraz posiadania statusu bezrobotnego.

Odbywanie przez bezrobotnego praktyki absolwenckiej stanowi uzasadnioną przyczynę niespełnienia obowiązku zgłoszenia się do właściwego powiatowego urzędu pracy w wyznaczonym przez urząd terminie w celu przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy proponowanej przez urząd lub w innym celu wynikającym z ustawy i określonym przez urząd pracy, w tym potwierdzenia gotowości do podjęcia pracy.

Bezrobotnemu, który odbywa odpłatną praktykę absolwencką i otrzymuje z tego tytułu miesięczne świadczenie pieniężne w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, prawo do zasiłku dla bezrobotnych nie przysługuje.

Podstawa prawna:

- Ustawa z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. Nr 127, poz. 1052 – dalej zwana „ustawa o praktykach”),

- Art. 2 ust. 2, art. 33 ust. 3a, art. 75 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jedn. Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415 z późn. zm.).